

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Ιεραρχική Προσφυγή Αρ. 16/2009

Μεταξύ:

Ζ&Α Π. ΑΝΤΩΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ Α.Μ.Ε.

Αιτούντων

v.

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΥΔΑΤΩΝ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

Ζαχαρίας Τουλούρας, Πρόεδρος
Νίκος Πιπτοκοπίτης, Μέλος
Ιωσήφ Ιωσηφίδης, Μέλος
Κυριάκος Συρίμης, Μέλος

Αιτούντες:

Ζ&Α Π. ΑΝΤΩΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ Α.Μ.Ε.

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Παναγιώτη Αντωνάρου, Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο Αιτούσας Εταιρείας
2. Νίκο Στυλιανού, Συνεργάτη Αιτούσας Εταιρείας

Αναθέτουσα Αρχή:

ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΥΔΑΤΩΝ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Δήμητρα Καλλή, Δικηγόρο της Δημοκρατίας
2. Φρόσω Γερμανού-Λουκά, Ανώτερο Υδραυλικό Μηχανικό,
3. Κώστα Κατσάβρα, Ανώτερο Υδραυλικό Μηχανικό
4. Ερμιόνη Χρυσοστόμου, Ανώτερο Υδραυλικό Μηχανικό,
Συντονιστή Επιτροπής Αξιολόγησης

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 17 Σεπτεμβρίου, 2009.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

A. Με την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή η Εταιρεία Z&A Π. ΑΝΤΩΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ Α.Μ.Ε. (στο εξής «Αιτητές»), στρέφεται κατά της απόφασης του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων (Τ.Α.Υ.), στο εξής «Αναθέτουσα Αρχή», να ακυρώσει το Διαγωνισμό αρ. Τ.Α.Υ. 75/2008 για την «*Παροχή Συμβουλευτικών Υπηρεσιών για τη μελέτη του Φράγματος Ιδαλίου στο ποταμό Γαλιά*».

B. ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι τα ακόλουθα:

1. Το Τ.Α.Υ. προκήρυξε με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας την 24.10.2008 τον πιο πάνω διαγωνισμό με «Ανοικτή Διαδικασία».
2. Τελευταία ημερομηνία για την υποβολή των Προσφορών ορίστηκε η 24.11.2008.
3. Στις 3.11.2008, ο Διευθυντής του Τ.Α.Υ. διόρισε τριμελή Επιτροπή Αξιολόγησης, για αξιολόγηση των Προσφορών και υποβολή Έκθεσης Αξιολόγησης.
4. Υποβλήθηκε μόνο μια (1) Προσφορά, από τους Αιτητές.
5. Στις 10.12.2008 η Επιτροπή Αξιολόγησης υπέβαλε την Έκθεση Αξιολόγησης της Τεχνικής Προσφοράς στο Διευθυντή του Τ.Α.Υ. με την οποία ζητούσε την έγκρισή του για άνοιγμα του Οικονομικού Φακέλου της Προσφοράς, η οποία δόθηκε αυθημερόν.
6. Η αξιολόγηση της Οικονομικής Προσφοράς υποβλήθηκε από την Επιτροπή Αξιολόγησης στο Διευθυντή του Τ.Α.Υ. στις 18.12.2008. Σύμφωνα με την αξιολόγηση της Οικονομικής Προσφοράς η τιμή της Προσφοράς των Αιτητών ήταν €169.150,00 συν Φ.Π.Α. ενώ η εκτίμηση του Τ.Α.Υ. ήταν €87.400,00 συν Φ.Π.Α.
7. Επειδή η τιμή της προσφοράς ήταν πέραν των €133.000,00, σύμφωνα με το άρθρο 19(1)(α) του Νόμου 12(Ι)/2006 η ανάθεση της σύμβασης δεν μπορούσε να γίνει

από την Επιτροπή Αξιολόγησης. Ως εκ τούτου η αξιολόγηση της Οικονομικής Προσφοράς παραπέμφθηκε από το Διευθυντή στο Συμβούλιο Προσφορών του Υπουργείου Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος.

8. Το Συμβούλιο Προσφορών σε συνεδρία του στις 23.01.2009 αποφάσισε επικαλούμενο τον Κανονισμό 34(5)(γ) της ΚΔΠ 201/2007, την ακύρωση του Διαγωνισμού, για το λόγο ότι η τιμή της μόνης προσφοράς που υποβλήθηκε ήταν εξωπραγματική συγκρινόμενη με την Εκτίμηση Δαπάνης.

9. Στις 30.01.2009, η Αναθέτουσα Αρχή με επιστολή της πληροφόρησε τους Αιτητές για την πιο πάνω απόφασή της, και γνωστοποίησε το λόγο ακύρωσης του Διαγωνισμού.

10. Στις 9.2.2009 οι Αιτητές με επιστολή τους γνωστοποίησαν στην Αναθέτουσα Αρχή την πρόθεσή τους να ασκήσουν Ιεραρχική Προσφυγή ενώπιον της Α.Α.Π.

11. Η παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή καταχωρήθηκε την 16.2.2009.

Γ. ΘΕΣΕΙΣ ΑΙΤΗΤΩΝ

Οι λόγοι ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης που προέβαλαν οι Αιτητές κατά την ενώπιον μας διαδικασία είναι οι ακόλουθοι:

1) Υποεκτίμηση Αρχικής Δαπάνης Μελέτης και Επίβλεψης (€87.400) από την Αναθέτουσα Αρχή

Αρχικά οι Αιτητές υποστήριξαν ότι παρά το γεγονός ότι άλλοι 8 οικονομικοί φορείς παρέλαβαν τα έγγραφα του υπό εξέταση Διαγωνισμού, εντούτοις μόνο οι ίδιοι υπέβαλαν προσφορά, αποδίδοντας το γεγονός αυτό στην αρχική υποεκτίμηση της δαπάνης για την μελέτη και επίβλεψη που έκανε η Αναθέτουσα Αρχή. Πρόσθεσαν ότι η προεκτίμηση της αμοιβής για μελέτη και επίβλεψη στα €87.400, ήταν ιδιαίτερα χαμηλή για τις εργασίες που απαιτούνταν για την ολοκλήρωση των μελετών αλλά και την κάλυψη των εξόδων επίβλεψης των κατασκευών.

2) Λανθασμένη Εκτίμηση Αρχικής Δαπάνης Μελέτης.

Οι Αιτητές ισχυρίστηκαν ότι η λανθασμένη εκτίμηση της αρχικής δαπάνης της μελέτης οφείλεται: (α) στον τρόπο υπολογισμού της αμοιβής των Συμβούλων ως ποσοστό επί του κόστους κατασκευής του έργου, μέθοδος η οποία καταργήθηκε στην Ελλάδα μετά από απόφαση του ΔΕΚ, (β) στην αριθμητική επιλογή του ποσοστού αυτού, για τον υπολογισμό της οποίας δεν λήφθηκαν υπόψη όλοι οι σχετικοί παράγοντες, (γ) σε παραλείψεις και λάθη στον υπολογισμό του ολικού κόστους κατασκευής του φράγματος και (δ) στη σύγκριση των αμοιβών που προέκυψαν με άλλα έργα φραγμάτων, η οποία έγινε με λανθασμένη μέθοδο.

Όλοι οι παραπάνω λόγοι, εφαρμοσμένοι σύμφωνα με τη λογική της Αναθέτουσας Αρχής όπως αυτή τεκμηριώθηκε στην Έκθεση της ημερομηνίας 23.2.2009 οδήγησαν, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς των Αιτητών, σωρευτικά στη λανθασμένη εκτίμηση της αρχικής δαπάνης.

3) Ιδιαίτερες Τοπικές Συνθήκες Φράγματος Ιδαλίου.

Ακολούθως, οι Αιτητές ανέφεραν ότι η έκταση ή το μέγεθος της μελέτης και σχεδίασης ενός φράγματος δεν εξαρτάται από το μέγεθος ή το κόστος κατασκευής του, αλλά από τις ιδιαίτερες συνθήκες (τοπογραφικές, γεωλογικές, υδραυλικές, κ.α.) που ισχύουν σε κάθε περίπτωση. Στη συγκεκριμένη περίπτωση του φράγματος Ιδαλίου, υποστήριξαν ότι θα χρειαστεί πολύ περισσότερη εργασία λόγω των δυσμενών γεωλογικών συνθηκών της τοποθεσίας του φράγματος αλλά και επειδή η λεκάνη απορροής είναι πολύ μεγάλη σε σύγκριση με το μέγεθος του προτεινόμενου φράγματος. Επομένως, η μελέτη του υπερχειλιστή χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή και επιμέλεια για να μπορεί να διοχετεύεται η πλημμύρα με ασφάλεια.

Οι Αιτητές απέρριψαν τον ισχυρισμό της Αναθέτουσας Αρχής ότι όλοι οι πιο πάνω παράγοντες ήταν γνωστοί εκ των προτέρων και είχαν ληφθεί υπόψη στον υπολογισμό της δαπάνης για την αμοιβή των Συμβούλων, καθ' ότι είναι αδύνατον οι παράγοντες

αυτοί να έχουν ποσοτικοποιηθεί έτσι ώστε να έχουν ληφθεί υπόψη στον υπολογισμό του κόστους κατασκευής, για τον απλούστατο λόγο ότι η ποσοτικοποίηση αυτή προαπαιτεί την Οριστική Μελέτη των έργων και τη πλήρη διαστασιολόγηση των τεχνικών επεμβάσεων. Πέραν της Οριστικής Μελέτης απαιτείται, ανέφεραν, και η εκπόνηση συγκεκριμένων υποστηρικτικών μελετών (αντισεισμική μελέτη, μελέτη διόδευσης πλημμύρας, μελέτη θραύσης του φράγματος, κ.λπ.), οι οποίες δεν έχουν εκπονηθεί και οι οποίες θα επηρεάσουν σε μεγάλο ποσοστό τόσο τη τεχνική διαστασιολόγηση, όσο και τις τελικές ποσότητες των υλικών που θα απαιτηθούν για την κατασκευή. Τέλος, υποστήριξαν ότι το σύνολο των συνοδών έργων ενός φράγματος (κτίρια, γέφυρες, οδοποιία, διατάξεις εκκένωσης και υδροληψίας, κ.ά.) ελλείπει επίσης από τον τεχνικό και οικονομικό υπολογισμό και τα έργα αυτά έχουν σημαντική συμμετοχή στο τελικό κόστος.

Στη συνέχεια, οι Αιτητές αναφέρθηκαν εκτεταμένα σε διάφορα θέματα του υδραυλικού σχεδιασμού που πρέπει να προσεχθούν στο συγκεκριμένο φράγμα και θα επηρεάσουν το τελικό κόστος, όπως αναφέρονται και στην Τεχνική Προσφορά τους. Υποστήριξαν ότι οι εργασίες για την ολοκλήρωση τους έχουν κόστος πολλαπλάσιο της προεκτιμηθείσας, από την Αναθέτουσα Αρχή, αμοιβής.

4) Δυσαρμονία Αρχικής Εκτίμησης Δαπάνης με Οικονομική Προσφορά.

Τέλος, οι Αιτητές επεσήμαναν ότι τα έγγραφα του Διαγωνισμού ζητούσαν από τους Οικονομικούς Φορείς να αναλύσουν την Οικονομική τους Προσφορά σε ανθρωποημέρες απασχόλησης και σε αμοιβή ανά ανθρωποημέρα, για τα διάφορα στάδια της εργασίας (πίνακες 1 και 2 της Οικονομικής Προσφοράς).

Η Αναθέτουσα Αρχή, ανέφεραν δεν έχει κάνει μέχρι σήμερα τη δική της εκτίμηση για την αμοιβή των Συμβούλων, συμπληρώνοντας τους Πίνακες αυτούς, ώστε να μπορεί να γίνει σύγκριση της δικής της εκτίμησης με τις προσφορές που θα υποβάλλονταν. Έρχεται όμως, και συγκρίνει τη δική της εκτίμηση που έγινε με μια εντελώς διαφορετική και απλουστευμένη μέθοδο, με το ύψος της Οικονομικής Προσφοράς που έχει προκύψει από μια αναλυτική μέθοδο, όπως απαιτούσαν τα Έγγραφα του Διαγωνισμού. Συγκρίνει δηλαδή δυο ποσά που έχουν υπολογιστεί με δύο εντελώς διαφορετικές μεθόδους. Η πιο

σωστή και αξιόπιστη μέθοδος είναι σίγουρα η αναλυτική που χρησιμοποιήθηκε για την Οικονομική Προσφορά τους, κατέληξαν οι Αιτητές. Επομένως, υπάρχει προφανής αναντιστοιχία και δυσαρμονία μεταξύ του τρόπου υπολογισμού της αμοιβής των Συμβούλων από την Αναθέτουσα Αρχή και του τρόπου υποβολής της οικονομικής προσφοράς από τους Αιτητές.

Δ. ΘΕΣΕΙΣ ΑΝΑΘΕΤΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ

Η Αναθέτουσα Αρχή απορρίπτοντας τους ισχυρισμούς των Αιτητών απάντησε ως ακολούθως:

Αρχικά οι εκπρόσωποι της Αναθέτουσας Αρχής παρέπεμψαν στον Κανονισμό 34(5) της Κ.Δ.Π. 201/07 ο οποίος παρέχει ρητά τη δυνατότητα ακύρωσης διαγωνισμού για μια σειρά από λόγους, μεταξύ άλλων, και:

« (γ) όταν οι τιμές όλων των προσφορών που πληρούν τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές των εγγράφων προσφορών είναι εξωπραγματικές ή φαίνονται να είναι προϊόν προσυνεννόησης μεταξύ των προσφερόντων, με αποτέλεσμα να καταστρατηγείται η έννοια του υγιούς ανταγωνισμού.»

Ο εν λόγω Κανονισμός περιλήφθηκε και στα Έγγραφα του Διαγωνισμού στην ολότητα του και σε αυτήν τη βάση αποφάσισε η Αναθέτουσα Αρχή την υπό κρίση ακύρωση καθ' ότι σύμφωνα με την αξιολόγηση της οικονομικής προσφοράς η τιμή της προσφοράς των Αιτητών ήταν 169.150 (πλέον ΦΠΑ), ενώ η εκτίμηση του Τμήματος ήταν 87.400 (πλέον ΦΠΑ).

Ακολούθως, επικαλούμενοι σωρεία νομολογίας, ανάμεσα στις οποίες και η *Αναθεωρητική Έφεση αρ. 3017, Α. Ράφτης ν Δημοκρατίας*, οι εκπρόσωποι της Αναθέτουσας Αρχής υπέδειξαν ότι όλοι οι ισχυρισμοί των Αιτητών περιστρέφονται γύρω από θέματα τεχνικής φύσεως για τα οποία η κρίση της διοίκησης είναι ανέλεγκτη, προσθέτοντας ότι θέματα και ζητήματα τεχνικής φύσεως υπάγονται στην αποκλειστική

σφαίρα ελέγχου της Αναθέτουσας Αρχής, εκτός εάν διαπιστωθεί πλάνη περί τα πράγματα ή το νόμο ή υπέρβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής της εξουσίας.

Επιπρόσθετα, η Αναθέτουσα Αρχή με αναφορά στο άρθρο 56 του Ν. 101(Ι)/2003, επεσήμανε ότι οι Αιτητές τόσο με την αίτηση τους όσο και με το σύνολο της επιχειρηματολογίας που προέβαλαν, δεν παρέπεμψαν σε συγκεκριμένη διάταξη, αρχή ή κανόνα του ισχύοντος δικαίου η οποία παραβιάζεται με την προσβαλλόμενη πράξη. Προς υποστήριξη της θέσης τους αυτής επικαλέστηκαν την απόφαση στην υπόθεση Αρ. 116/89, *G.D.L. Construction Ltd v. Κυπριακή Δημοκρατία* όπου τονίστηκαν τα ακόλουθα:

«Η εκτίμηση καθαυτή της Υπουργικής Επιτροπής για ασύμφορο της προσφοράς δεν υπόκειται κατά τη νομολογία, σε αναθεώρηση. Παραθέτω τη σύνοψη της υπόθεσης του ΣΕ 1340/52: “Λόγος πλήττων την ουσιαστική κρίσιν της Διοικήσεως, ως είναι η περί ασύμφορου προσφοράς εις δημοπρασίαν, είναι ανέλεγκτος υπό του ακυρωτικού δικαστού”.»

Στη συνέχεια η Αναθέτουσα Αρχή προέβαλε το επιχείρημα ότι παρά το γεγονός ότι οι όροι του Διαγωνισμού παρείχαν τη δυνατότητα στους εν δυνάμει προσφοροδότες να υποβάλουν σχόλια, διευκρινιστικές ερωτήσεις ή παρατηρήσεις αναφορικά με τα έγγραφα του Διαγωνισμού μέχρι και την τελευταία ημερομηνία υποβολής των προσφορών, εντούτοις οι Αιτητές παρέλειψαν να το πράξουν, με αποτέλεσμα η εκτιμώμενη δαπάνη να μην έχει αμφισβητηθεί έγκαιρα από οποιονδήποτε. Επομένως, οι Αιτητές υπέβαλαν την προσφορά τους έχοντας πλήρη επίγνωση του ύψους της εκτιμώμενης δαπάνης.

Ακολούθως, οι εκπρόσωποι της Αναθέτουσας Αρχής υποστήριξαν ότι το εξωπραγματικό της τιμής το οποίο αποτέλεσε το λόγο ακύρωσης του διαγωνισμού, στηρίχτηκε στη σύγκριση της τιμής προσφοράς με την εκτιμώμενη δαπάνη για το έργο και στην παρούσα υπόθεση η πρώτη ήταν σχεδόν διπλάσια της δεύτερης. Είναι εμφανές, εισηγήθηκαν ότι το συμπέρασμα περί εξωπραγματικού της τιμής ήταν εύλογο.

Τονίστηκε ότι η Αναθέτουσα Αρχή αιτιολόγησε τόσο απόφασή της για ακύρωση του διαγωνισμού, στηριζόμενη σε μία από τις περιπτώσεις που ρητά αναφέρονται στη σχετική Κ.Δ.Π. 201/2007 και διευκρινίζοντας τη μεγάλη διαφορά μεταξύ της εκτιμώμενης δαπάνης και της τιμής της προσφοράς που εξετάσθηκε, όσο και την εκτίμηση δαπάνης

που έγινε από μέρους της μέσω της επιστολή της προς τους Αιτητές ημερομηνίας 6.2.2009. Η θέση τους ήταν ότι προσδιορίζεται κατά σαφή τρόπο, ο τρόπος υπολογισμού και όλα τα επιμέρους στοιχεία του υπολογισμού, ώστε να μην αφήνεται καμία αμφιβολία για τη μέθοδο που ακολουθήθηκε. Το γεγονός ότι σε κάποιο σημείο αναφέρθηκε ότι αυτή δεν είναι η «ορθότερη μέθοδος» όμως, δεν εξομοιώνεται με το ότι η μέθοδος αυτή δεν είναι η ορθή μέθοδος, ως ο ισχυρισμός των Αιτητών. Αναγνωρίστηκε όμως από την Αναθέτουσα Αρχή η ύπαρξη και άλλων μεθόδων, χωρίς αυτό να καθιστά τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε και χρησιμοποιείται ευρέως στον κατασκευαστικό τομέα στην Κύπρο ως λανθασμένη, δεδομένου μάλιστα ότι δεν υπάρχει στην παρούσα φάση οποιοσδήποτε θεσμοθετημένος τρόπος υπολογισμού των προεκτιμώμενων αμοιβών μελετών και υπηρεσιών που προσφέρονται στα πλαίσια διαγωνισμού. Περαιτέρω, ανέφεραν ότι αποτελεί βασική αρχή του διοικητικού δικαίου ότι κατά την επιλογή εξίσου νόμιμων λύσεων η διοίκηση θα πρέπει να επιλέξει εκείνη, η οποία κατά την κρίση της υπηρετεί καλύτερα το δημόσιο συμφέρον.

Τονίζοντας ότι έλαβε υπόψη της όλα τα ουσιώδη πραγματικά δεδομένα και στοιχεία κατά τον υπολογισμό της δαπάνης, η Αναθέτουσα Αρχή παρέπεμψε στα έγγραφα του διαγωνισμού, όπου τόσο στο Μέρος Α, όσο και στο Παράρτημα ΙΙ, γίνεται αναφορά σε αριθμό εγγράφων και μελετών που αφορούν τον υπολογισμό του κόστους κατασκευής του υπό αναφορά φράγματος, όπου σαφώς φαίνεται ότι οι ιδιαίτερες συνθήκες που αναφέρουν οι Αιτητές λήφθηκαν υπόψη.

Απορρίπτοντας τον ισχυρισμό των Αιτητών ότι το γεγονός ότι κατατέθηκε μόνο μία προσφορά, παρόλο που αρχικά επέδειξαν ενδιαφέρον και άλλοι οικονομικοί φορείς, αποδεικνύει ότι θεωρήθηκε υπερβολικά χαμηλό το εκτιμώμενο κόστος δαπάνης, οι εκπρόσωποι της Αναθέτουσας Αρχής υπέδειξαν ότι από το διοικητικό φάκελο της υπόθεσης προκύπτει ότι τουλάχιστον 3 από τους οικονομικούς φορείς που παρέλαβαν τα έγγραφα του διαγωνισμού, ζήτησαν παράταση της προθεσμίας για να υποβάλουν την προσφορά τους, άρα πιο πιθανό είναι ότι απλά δεν κατέστη δυνατό να υποβάλουν την προσφορά τους εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας.

Επιπρόσθετα η Αναθέτουσα Αρχή υποστήριξε ότι λόγω του γεγονότος ότι η εκτιμημένη αξία ήταν χαμηλότερη των 133.000 η προκήρυξη του Διαγωνισμού δεν δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αν λοιπόν αποδεχόταν την προσφορά των Αιτητών θα παρέβαινε και υποχρεώσεις της στη βάση Κοινοτικού Κανονισμού, που επιβάλλει συμβάσεις που σύμφωνα με τις διατάξεις των Κοινοτικών Οδηγιών δεν εξαιρούνται της εφαρμογής της οδηγίας και η εκτιμώμενη αξία των οποίων υπερβαίνει τα κατώτατα όρια που καθορίζονται στο διαγωνισμό θα πρέπει να εφαρμόζονται σχετικές πρόνοιες, μεταξύ των οποίων και η δημοσίευση τους στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όπως έχει τονίσει το ΔΕΚ η μη δημοσίευση σχετικής προκήρυξης στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναφορικά με συμβάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των σχετικών κοινοτικών οδηγιών συνιστά παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχουν τα κράτη μέλη στη βάση των σχετικών οδηγιών.

Επίσης, οι εκπρόσωποι της Αναθέτουσας Αρχής ανέφεραν ότι το γεγονός ότι είχαν ενώπιον τους μόνο μία προσφορά για να αξιολογήσουν δεν είναι άνευ σημασίας αφού η διοίκηση έχει τη δυνατότητα να αποφασίσει καλόπιστα και σύννομα όπως ανακαλέσει το διαγωνισμό, εάν κρίνει πως το γεγονός ότι απέμεινε μια μόνο έγκυρη προσφορά, καθιστά την εν λόγω προσφορά ασύμφορη και την αποδοχή της αντίθετη προς το δημόσιο συμφέρον. Με δεδομένο ότι σκοπός της διαδικασίας προσφορών είναι η σύγκριση μεταξύ διαφορετικών προσφοροδοτών, ώστε να επιλεγεί η πιο συμφέρουσα προσφορά, η ύπαρξη ενός μόνο προσφοροδότη αντιστρατεύεται προς το σκοπό αυτό.

Με βάση όλα τα πιο πάνω η Αναθέτουσα Αρχή εισηγήθηκε την απόρριψη της παρούσας προσφυγής και την επικύρωση της υπό κρίση απόφασης της.

Ε. Αφού ακούσαμε τις θέσεις των δυο πλευρών και αφού μελετήσαμε το σχετικό Διοικητικό Φάκελο καταλήγουμε στα ακόλουθα:

Ο Κανονισμός 34(5) της Κ.Δ.Π. 201/2007 ορίζει ότι: *«ακύρωση του Διαγωνισμού δύναται να αποφασιστεί για έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους λόγους: (γ) όταν οι τιμές των προσφορών που πληρούν τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές των εγγράφων προσφορών είναι εξωπραγματικές...»*. Επομένως, στην Αναθέτουσα Αρχή

παρέχεται ρητά η δυνατότητα να ακυρώσει το Διαγωνισμό όπου οι προσφερόμενες τιμές ξεπερνούν κατά πολύ την εκτιμώμενη για το έργο δαπάνη. Η δαπάνη αυτή ήταν εις γνώση των Αιτητών από την πρώτη στιγμή και ουδέποτε αμφισβητήθηκε πριν από την καταχώρηση της παρούσας Ιεραρχικής Προσφυγής παρά το γεγονός ότι οι Αιτητές είχαν τη δυνατότητα να το πράξουν. Το επιχείρημα που προέβαλαν οι Αιτητές κατά την ενώπιον μας διαδικασία ότι έλαβαν τα έγγραφα του Διαγωνισμού σε ημερομηνία μετά την τελευταία ημερομηνία υποβολής διευκρινιστικών ερωτήσεων και παρατηρήσεων όχι μόνο έρχεται σε αντίθεση με το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου αλλά σε καμία περίπτωση μπορεί να αποτελέσει δικαιολογία για την παράλειψη τους αυτή. Έχοντας λοιπόν γνώση όλων των όρων του διαγωνισμού, περιλαμβανομένης και της εκτιμώμενης δαπάνης, οι Αιτητές υπέβαλαν οικονομική προσφορά η οποία ήταν σχεδόν διπλάσια από αυτήν.

Ως εκ τούτου κρίνουμε ότι η επίκληση από την Αναθέτουσα Αρχή του πιο πάνω κανονισμού που είχε ως αποτέλεσμα την ακύρωση του υπό εξέταση Διαγωνισμού ήταν δικαιολογημένη υπό τις περιστάσεις, με δεδομένο ότι η προσφορά των Αιτητών ήταν και η μοναδική που υποβλήθηκε.

Το άρθρο 56(10) του Νόμου 101(Ι)/2003 προνοεί ότι: *«Μετά την εξέταση της ιεραρχικής προσφυγής η Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών με βάση τα υποβληθέντα στοιχεία δύναται να εκδώσει τις ακόλουθες αποφάσεις: (β) να ακυρώσει την πράξη ή απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής αν αυτή παραβιάζει οποιαδήποτε διάταξη του ισχύοντος δικαίου και προηγείται της σύναψης της σύμβασης.»*

Με βάση την πιο πάνω νομοθετική πρόνοια, για την επιτυχία Ιεραρχικής Προσφυγής καθίσταται αναγκαίο όπως η προσβαλλόμενη πράξη παραβιάζει συγκεκριμένη διάταξη του ισχύοντος δικαίου. Παρατηρούμε ότι στην παρούσα υπόθεση οι Αιτητές παρέλειψαν να υποδείξουν σαφώς ποια διάταξη ή πρόνοια κατά τον ισχυρισμό τους παραβιάστηκε. Ούτε μπορούσε να συναχθεί αυτό από το σύνολο της επιχειρηματολογίας που προέβαλαν. Αντίθετα, οι Αιτητές περιορίστηκαν σε εκτενή ανάλυση του ορθότερου, σύμφωνα με τους ίδιους, τρόπου υπολογισμού της εκτιμώμενης δαπάνης για το αντικείμενο του υπό κρίση διαγωνισμού. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να αναλωθούν σε

εκτεταμένη συζήτηση αναφορικά με τεχνικά θέματα για τα οποία δεν υπάρχουν περιθώρια παρέμβασης εκ μέρους μας. (*Σταυρινού ν. Δημοκρατίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 119*).

Η κρίση της διοίκησης σε θέματα τεχνικής φύσης είναι σύμφωνα με πάγια νομολογία ανέλεγκτη. Αυτό που εμείς καλούμαστε να εξετάσουμε είναι τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης και όχι την ορθότητα. Με βάση όλα τα ενώπιον μας στοιχεία κρίνουμε ότι δεν υπάρχει οποιαδήποτε ένδειξη ότι η διαδικασία λήψης της προσβαλλόμενης απόφασης καθώς και η ίδια η απόφαση πάσχουν με οποιονδήποτε τρόπο.

Ενόψει των πιο πάνω αποφασίζουμε ομόφωνα ότι η παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή απορρίπτεται και η απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής επικυρώνεται.

Δεν επιδικάζονται έξοδα επί της διαδικασίας.